

O crux, ave, spes unica

Romà Casanova, bisbe de Vic

Els cristians ens disposem a recórrer els dies de la passió i mort de Jesucrist, per acompanyar-lo en la seva resurrecció. I en aquest recorregut pren relleu la creu, el cruel instrument de suplici que aplicava l'Imperi romà als condemnats pel delictes de lesa majestat. Per això Ciceró deia: «La sola paraula “creu” hauria de ser allunyada no solament del cos d'un ciutadà romà, sinó també dels seus pensaments, dels seus ulls, de les seves orelles.»

La creu del Crist és la nostra àncora segura i ferma, fins i tot enmig de les tempestes de la vida

Els cristians, però, ja que el Crist ha mort en la creu, pagant el preu de la nostra redempció, la contemplem no sols com a instrument de tortura, sinó sobretot com l'arbre del qual ens ha vingut la vida. Aquest és el canvi de lectura que la fe aporta: la ignomínia i el pecat més gran, lliurar a la mort el Fill de Déu, és font de la misericòrdia divina, de la reconciliació de Déu amb la humanitat i de la pau entre els homes. Allà, doncs, on abunda el pecat, sobreabunda la gràcia: l'amor gratuït i incondicional de Déu a favor nostre. Nosaltres, per tant, mirant la creu de Crist la salutem dient: *O crux, ave, spes unica* (Ave, oh creu, única esperança).

Som en el Jubileu del 2025, en què el tema de l'esperança és central. El logotip d'aquest any sant té, entre altres elements, una àncora en forma de creu, com una vela que empeny a navegar pels mars de la història, a la qual s'agafen els qui representen la humanitat provinent dels quatre punts de l'horitzó. Per aquesta raó, portats per la intuïció del Jubileu, som convidats a contemplar la creu del Crist com a única esperança nostra.

L'autor de la carta als Hebreus, després d'exhortar a aferrar-se a l'esperança que dona la promesa de Déu, realitzada en la mort i resurrecció de Jesucrist, afirma: *Aquesta esperança, que posseïm com una àncora segura i ferma de la nostra vida, ha penetrat més enllà de la cortina del lloc santíssim* (6,19). En efecte, la imatge de l'àncora en forma de creu és suggestiva per a comprendre l'estabilitat i seguretat que posseïm si posem la mirada en la creu redemptora, encara que sigui enmig de les tempestes de la vida. Hem de tenir la certesa que les contrarietats en el camí de la vida mai no podran prevaldre sobre l'esperança posada en Crist: *Estic segur que ni la mort, ni la vida, ni els àngels, ni els principats, ni el present, ni el futur, ni poders, ni altitud, ni profunditat, ni cap altra criatura no podrà separar-nos de l'amor de Déu, revelat en el Crist, Jesús, Senyor nostre* (8,38-39).

